

MENKIBE: Eşkiyâyı Kurtaran Namaz

Eşkiyâlar pusuda bir kervanı bekliyorlardı. Fudayl bin lyâd, bir ağacın altında ibâdetle meşguldü. Kervancılardan biri, kervanın sarıldığını görünce kervandaki bütün altınları topladı. Kenarda birinin namaz kıldığını görüp yanına gitti. Namaz kıldığı için onu emin görüp, (Bunları sana emanet ediyorum. Sonra gelir alırım) dedi. Fudayl (Şuraya koy!) dedi. Sonra kervanın yanına döndü. Eşkiyâların kervanı soyduklarını, üzerlerinde bulunan diğer malları aldıklarını gördü. Kervan yoluna devam edecekti. O şahıs, altınlarını almaya geldi. Namaz kılanı eşkiyâların yanında görünce, onların reisi olduğunu anladı, içinden (Eyvah kuzuyu kurda emanet etmişim) diye düşünürken eşkiyâların reisi (Altınlarını koyduğun yerden al!) dedi. Adam altınlarını noksansız koyduğu yerden aldı.

Gözlerine inanamadan sevinerek gitti. Eşkiyâlar sordu:

- Reis bey, altınları niye verdin?

- Bu adam beni iyi bir kimse sanıp altınları bana emânet etti. Emânete hiyânet olmaz.

Nükte: Namazla eşkiyâlık bir arada yürümez. Ya namaz, kötülüklerden el çektirir, yahut eşkiyâlık namazdan alıkoyar. Cenâb-ı Hak, doğru namazın bütün kötülüklerden alıkoyacağını Kur'ân-ı kerîmde haber vermektedir. Fudayl bin lyâd da, kıldığı namaz bereketiyle eşkiyâlıktan, kötülüklerden el çekip hidâyete kavuşmuş ve evliyânın büyüklerinden olmuştur.

Kaynak: Gençlerin Rehberi